

[Sundhedsministeren]

– afregning inden for sygehusvæsenet base-res som udgangspunkt på omkostningsbestemte takster,

– cirkulæret indeholder vejledning om sen-gedagspriser, ambulante ydelser, særydelser og blokaftaler. Det overvejes, om der skal optages vejledning vedrørende afregning efter patient-klassifikationssystemer.

Det sundhedspolitiske kontaktudvalg har på mødet den 23. april 1990 bl.a. drøftet denne indstilling. Efter ønske fra Amdrårdsforeningen vil spørgsmålet blive taget op på ny ved næste møde i det sundhedspolitiske kontaktudvalg.

Spm. nr. S 808

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (30/4 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvornår er gymnasiebøgernes oplysninger om Sydafrika sidst blevet revideret?«

Begrundelse

Udviklingen i Sydafrika har specielt taget en kraftig vending i de seneste måneder, men udviklingen i de senere år er tilsyneladende gået upåagtet hen over dem, der udsender materiale til gymnasierne. Bøger med oplysninger fra 1976 er efter det oplyste fortsat i brug, hvilket naturligt vil fastholde helt urigtige og ikke brugbare informationer. Det er indlysende, at hvis unge mennesker opdrages med usande, uaktuelle oplysninger om Sydafrika, vil det besværliggøre elevernes opfattelse af de faktiske forhold i Sydafrika.

Svar (9/5 90):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Her i landet er det ikke ministeriet, der udsender materiale til undervisningen, og der foregår heller ikke nogen statslig godkendelse af undervisningsmateriale. Det udgives af private forlag og købes af skolerne med skolebestyrelsernes godkendelse. Som spørgeren måske har bemærket, har der f.eks. i årevis været benyttet en geografibog, som aldrig var blevet godkendt, hvis jeg havde haft en godkendelsesbeføjelse. Til gengæld har jeg haft fuld frihed til at advare lærere, forældre og skolebestyrelser mod ensidigt undervisningsmateriale – og denne frihed

har jeg benyttet mig af. Det er en sund, liberal ordning, der placerer ansvaret på rette sted.

Der udgives et betydeligt antal nye skolebøger – næsten 1.000 hvert år – og forlagene reviderer løbende de bøger, de udgiver. Skolerne køber materialet i det omfang, der er økonomiske muligheder herfor.

Jeg kan derfor naturligtvis ikke afvise, at bøger fra 1976 fortsat er i brug. Det hører imidlertid med til lødig undervisning, at læreren sørger for, at oplysninger om de historiske forhold føres ajour, og at disse oplysninger og forfatterens holdninger ikke uden videre tages for pålydende.

Spm. nr. S 809

Til *indenrigsministeren* (30/4 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Kan alle udlandsdanskere få stemmeret til danske folketingsvalg, eller skal der ansøges hvert andet år om denne ret, og hvilke retningslinjer ligger der til grund for afslag eller tilladelse?«

Begrundelse

Tilsyneladende er det ikke ligetil at få stemmeret som dansker i udlandet, idet der skal ansøges om denne ret. Afhængigt af, hvilken kommune man søger tilladelse hos, gives der tilladelse eller afslag. Retningslinjerne burde vel være entydige.

Svar (10/5 90):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Efter § 1 i folketingsvalgloven (lov nr. 271 af 13. maj 1987), jf. grundlovens § 29, stk. 1, er valget til Folketinget bl.a. betinget af fast bopæl i riget. Efter folketingsvalglovens § 2 anses personer, der af nærmere angivne årsager (midlertidigt) opholder sig i udlandet, for at have fast bopæl i riget.

Efter folketingsvalglovens § 3 kan ingen udøve valget uden at være optaget på valglisten.

Personer, der er tilmeldt et folkeregister her i landet, og som i øvrigt opfylder valgets betingelserne (dansk indfødsret, fyldt 18 år, ikke umyndiggjort), optages automatisk på valglisten, der udarbejdes før hvert valg med 18.-dagen før valgdagen som skæringsdato, jf. folketingsvalglovens §§ 15 og 18.